

Regeringen
Utbildningsdepartementet

Luntmakargatan 13, Box 7851,
SE-103 99 Stockholm, Sweden
Tfn/Phone: +46 8 563 085 00
Fax: +46 8 563 085 50
hsv@hsv.se, www.hsv.se

Agnes Ers
08-563 08521
agnes.ers@hsv.se
BESLUT

2009-06-02
Reg.nr 641-4582-08

Yttrande över Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminariums ansökan om rätt att utfärda högskoleexamen och kandidatexamen i teologi

(Remiss 2008-10-13, dnr U2008/5929/UH)

Högskoleverket föreslår att ansökan från Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium om rätt att utfärda högskoleexamen och kandidatexamen i teologi avslås.

Ansökan och ärendets hantering

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium har den 15 september 2008 ansökt hos regeringen om rätt att utfärda högskoleexamen och kandidatexamen i teologi. Högskoleverket har anmodats att avge ett yttrande om ansökan. För granskning av ansökan har Högskoleverket utsett följande sakkunniga: professor Anders Jeffner (ordförande), fil.dr och lektor Marja-Liisa Keinänen, professor David Hellholm och studentrepresentant Johanna Ekhagen. Underlaget för bedömningen har varit ansökan med bilagor och ett platsbesök vid seminariet som utfördes den 13 mars 2009. Högskoleverket har parallellt med denna granskning genomfört fördjupade granskningar av utbildningar inom religionsvetenskap och teologi vid en rad statliga utbildningsanordnare (beslut 2009-06-02, reg. nr 643-3060-07). De sakkunnigas yttrande bifogas, liksom Högskoleverkets PM.

Bedömning

Bedömningen har gjorts utifrån de krav som ställs i högskolelagen och högskoleförordningen och utifrån de kvalitetsaspekter som Högskoleverket har utarbetat.

De sakkunnigas bedömning är att lärarkapaciteten och lärarkompetensen är otillfredsställande i alla ämnen utom teologi och omvärld där den är svårbedömd utifrån insänt material. Vidare kan inte Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium betecknas som en akademisk miljö i nuläget. Man gör ansträngningar för att de teoretiska kurserna ska kunna lösgöras från rent konfessionella inslag, men detta arbete är inte färdigt. Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium är

helt beroende av samarbetet med Örebro teologiska högskola för att kunna ge sina utbildningsprogram. Det gör skolan till en svag akademisk miljö. Vidare är fördjupningen om 90 högskolepoäng inom huvudområdet svår att visa inom ramen för tänkt kandidatexamen. Vissa kurser kan läsas som folkhögskolekurser av studenter som inte deltar i det akademiska programmet, vilket riskerar att sänka nivån på kurserna. Egentliga utbildningsplaner saknas i det insända materialet. Därför saknas uppgifter om till exempel övergångsbestämmelser och när planerna är tänkta att börja gälla. Säkringen av kurs- och examensmål är bristfällig. Att kursplanerna vid skolan granskas av Örebro teologiska högskola är inte någon garanti för att säkra kursmål eller akademisk nivå. Det finns likaledes brister i Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminariums kvalitetsarbete. Det gäller till exempel att kursutvärdering sker utan att studenternas anonymitet kan garanteras.

Högskoleverket instämmer i de sakkunnigas bedömning.

Beslut

Högskoleverket föreslår att Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminariums ansökan om rätt att utfärda högskoleexamen och kandidatexamen avslås.

Beslut i detta ärende har fattats av universitetskanslern Anders Flodström efter föredragning av utredaren Agnes Ers i närvaro av kommunikationsstrategen Åsa Klevard, verksjuristen Mikael Herjevik och t.f. avdelningschefen Joakim Palestro.

Anders Flodström

Agnes Ers

Bilagor:

De sakkunnigas yttrande

Högskoleverkets PM och bedömningsmall

Kopia till:

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium

De sakkunniga

Bedömargruppens yttrande

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium, PTS

Ansökan om rätt att utfärda högskoleexamen och kandidatexamen i teologi

1. Bakgrund

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium inkom till regeringen med en ny ansökan om rätt att utfärda högskoleexamen och kandidatexamen i teologi hösten 2008. Högskoleverket anmodades av Utbildningsdepartementet att avge yttrande över ansökan. Högskoleverket uppdrog åt oss, professor Anders Jeffner (ordförande), fil.dr och lektor Marja-Liisa Keinänen, professor David Hellholm och studentrepresentant Johanna Ekhagen att vara sakkunniga i prövningen av ansökan.

Utgångspunkten för vår bedömning har varit lagen (SFS 1993:792) om tillstånd att utfärda vissa examina och som en förlängning av denna, kap. 1 högskolelagen (SFS 1992:1434) samt bilaga 2 till högskoleförordningen (SFS 1993:100).

Dessutom har vi utgått från Högskoleverkets aspekter och kriterier vid examensrättsprövningar (Nationellt kvalitetssäkringssystem för perioden 2007-2012 rapport 2007:59 R, bilaga 3). Vår bedömning baseras på skriftligt underlag från Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium, samt ett platsbesök då högskolans rektor, utbildningsledare, studierektor, ämnesrepresentanter, lärare, studenter och mentorer intervjuades. Vi gjorde även en rundvandring i skolans lokaler vid besöket.

2. Beskrivning av utbildningen vid Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium har funnits sedan 1999. Huvudman är Samfundet Pingst – fria församlingar i samverkan (Pingst ffs). Uppdraget från huvudmannen är att Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium ska ge teologisk utbildning med ”pentekostal profil” på akademisk nivå. Utbildningen har två syften:

1. att utbilda för tjänst i Pingströrelsen och närstående samfunds församlingar
2. att ge utbildning till dem som vill komplettera sina teologiska studier med teologi med ”pentekostal inriktning”. ”Pentekostal teologi” benämns ibland i Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminariums ansökan ”pingstteologi”. En definition som ges i studiehandboken är ”praktisk teologi av klassisk pingstväckelsekaraktär: t.ex. synen på hela Bibeln som Guds Ord; den Helige Andes inspiration vid läsning och tolkning av Bibelordet; de andliga nådegåvornas

betydelse och funktion; en karismatisk och bibeltrogen förkunnelse, andedopets viktiga roll i sökandet efter andliga erfarenheter; andeuppfyllelse, bön för sjuka, helgelse och andligt mognande; det allmänna prästadömet och ett kollektivt ledarskap i församlingen”.

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium avser att erbjuda flera olika program:

- Teologiskt basår, 60 högskolepoäng.
- Missionsår, 60 högskolepoäng.
- Högskoleexamen i teologi, 120 högskolepoäng.
- Kandidatexamen i teologi, 180 högskolepoäng.
- Pastoral ram, icke-akademisk.

Minst följande ska vara uppfyllt inom de olika ämnesområdena för en kandidatexamen med huvudområde teologi vid Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium: exegetisk teologi 22,5 högskolepoäng, historisk och systematisk teologi, 30 högskolepoäng, praktisk teologi, 30 högskolepoäng. I praktisk teologi ges kurser i församlingsteologi, homiletik, själavårdskunskap, ledarskap i församlingen och grunda och bygga församling. Slutligen teologi och omvärld, 22,5 högskolepoäng. Ett självständigt arbete om 15 högskolepoäng i teologi ingår. Maximalt 30 högskolepoäng av kurser inom annat ämne än teologi kan efter särskild prövning ingå om dessa kurser bedöms vara av relevans för studierna i teologi.

Pastorsutbildning

Parallellt med den akademiska grundutbildningen erbjuds studenterna ett ”konfessionellt och personlighetsutvecklande program”, en så kallad pastoral ram. Det är möjligt att genomgå den teologiska utbildningen utan att delta i den ”pastoral ramen”. Men alla studenter vid Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium placeras i regel i en ”utbildningsförsamling” och tilldelas en mentor där. Man är inte anställd där men då och då gör man vissa ”insatser” där. Placeringen utgör en bas för den verksamhetsförlagda delen av utbildningen, som är integrerad i den akademiska utbildningen.

3. Lärarkompetens- och kapacitet

Skolan har sex tillsvidareanställda lärare varav fem är disputerade och två har docentkompetens.

Exegetisk teologi: Två tillsvidareanställda lärare, en är lektor och anställd på 50 procent av en heltid, och en är doktorand, anställd som adjunkt och studierektor på 50 procent av heltid. Lärarkompetensen och kapaciteten är otillfredsställande enligt Högskoleverkets riktlinjer (se bedömningsmall).

Historisk och systematisk teologi: En tillsvidareanställd lektor på 50 procent av heltid. En visstidsanställd lektor och två lektorer genom utbytesavtal med Örebro teologiska högskola. Lärarkompetensen och lärarkapaciteten är otillfredsställande enligt Högskoleverkets riktlinjer (se bedömningsmall).

Praktisk teologi: En tillsvidareanställd lektor, tillika docent, anställd på 20 procent av heltid. En visstidsanställd lärare, som har en ”akademisk kandidatexamen”, oklart i vad, är församlingsspastor i Kalmar pingstförsamling och medlem i Teologiska nätverket för Pingst, undervisar i själavård. Lärarkompetensen och lärarkapaciteten är otillfredsställande enligt Högskoleverkets riktlinjer (se bedömningsmall).

Teologi och omvärld: Två tillsvidareanställda lektorer, en på 40 procent, en på 100 procent som är samma person som är rektor vid Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium och docent och lektor vid Uppsala universitet i kulturanthropologi. En visstidsanställd lärare, doktorand i missionsvetenskap vid Uppsala universitet. Det går inte att bedöma lärarkompetensen och lärarkapaciteten utifrån insänt material.

Lärarna har i regel varit verksamma tidigare vid skolor som står nära Pingströrelsen. En lärare har varit gästforskare vid en skola vars akademiska status är svår att bedöma (Church of God Theological Seminary, Cleveland). Lärarkåren är helt mansdominerad. Av de tillsvidareanställda lärarna är bara en kvinna. Alla fem timlärare är män och samma gäller även de tre utbyteslärare som regelbundet föreläser på skolan. För att Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium på egen hand ska kunna ge en högskoleutbildning är lärarkompetensen och lärarkapaciteten för liten. Det kan inte helt uppvägas av samarbetet med Örebro teologiska högskola.

4. Utbildningsmiljö

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium har vuxit fram för att tillfredsställa behovet av en kvalificerad pastorsutbildning inom pingstförsamlingarna i Sverige. Pastorsutbildningen ska innehålla praktik i pingstförsamlingar eller i baptistförsamlingar som står pingströrelsen nära. De teoretiska kurserna läses vid Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium och sedan 1999 delvis vid Örebro teologiska högskola. Avsikten är att den teoretiska utbildningen ska kunna läsas oberoende av de rent konfessionella momenten. Studiemiljön präglas dock mycket starkt av närheten till församlinglivet inom Pingströrelsen. I studiehandboken skriver rektor: ”om vi inte är en del av församlingen så har PTS inget existensberättigande.”

Man menar att denna närhet till församlingslivet inte behöver hindra att Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium är en akademisk miljö. Precis som antropologer växlar mellan att leva nära sitt studieobjekt och att dra sig tillbaka för reflektion och analys så ska Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminariums studenter kunna förena sitt församlingsarbete med akademisk analys och därmed få en vetenskapligt grundad kunskap om Pingströrelsen. När det gäller Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium är dock inte parallellen till antropologin tillämplig eftersom majoriteten av studenterna har nära samhörighet med studieobjektet och som blivande pastorer är de beroende av rörelsens acceptans.

Utgångspunkten ”att hela Bibeln är Guds ord”, samt att tolkningen är beroende av ”den Helige Andes inspiration” är svår att förena med ett akademiskt studium. Vår bedömning är att utbildningen som helhet kräver en kristen tro av studenterna även om det är möjligt att tillhöra ett annat samfund än Pingströrelsen. För antagning krävs ett intyg från församlingsföreståndare eller motsvarande och enligt kursplanerna ingår gemensam bön i undervisningen. En examinationsuppgift på en poänggivande kurs (HI-SY 101, Studiehandboken s, 27) kräver att studenten redogör för sin egen väg till tro. Den tydligt konfessionella miljön är säkert funktionell som pastorsutbildning men för att skolan ska kunna erbjuda en akademisk miljö krävs att studenter kan tas emot oberoende av om de har kristen tro eller inte och att obligatoriska religiösa moment inte ingår i undervisningen. Det framgår visserligen att skolan arbetar på att de teoretiska kurserna ska kunna lösas från rent konfessionella inslag, men detta arbete är inte färdigt och skolan kan inte i nuläget betecknas som en akademisk miljö.

Som utbildningen nu är upplagd har den en tydlig intern profil. Kristendomen studeras utifrån ett inifrånperspektiv och kurslitteraturen är genomgående sådan som betonar detta. Det finns inga incitament för att växla perspektiv. I en kurs om 7,5 högskolepoäng studeras andra religioner. För seminariearbetet i denna kurs rekommenderas en bok om kristet perspektiv på andra religioner, men andra religiösa riktningars syn på kristendomen verkar helt saknas. Filosofiska kurser där studenterna också konfronteras med kristendomskritik saknas.

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium är helt beroende av samarbetet med Örebro teologiska högskola för att kunna genomföra sina utbildningsprogram, även om ambitionen är att så småningom bedriva utbildningen helt på egen hand om man får examensrätt. Hur denna framtida utformning av utbildningen kommer att se ut till form och innehåll är för närvarande svårt att bedöma. Valet

av Örebro teologiska högskola som samarbetspartner uppges ha skett ”på ideologiska grunder” eftersom Örebro Missionsskola, som ju Örebro teologiska högskola ingår i, står Pingströrelsen nära. Det gör att Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium framstår som en svag akademisk miljö på ytterligare två sätt. Dels synliggör beroendet av Örebro teologiska högskolas lärarkompetens och kapacitet och bistånd i utformandet av kursplaner att Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium inte har tillräcklig akademisk kompetens. Dels visar seminariet prov på ett oakademiskt förhållningssätt när man väljer samarbetspartners på ideologisk och religiös grund.

5. Nivå, progression och fördjupning

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium anger huvudområde ”teologi”. I realiteten är huvudområdet studier av kristen lära och praxis med särskild vikt vid den tradition som Pingströrelsen representerar. Det är detta som i dokumenten kallas ”pentekostal teologi”. Det är rimligt att se fördjupningen så att detta huvudområde successivt fördjupas genom studier av de fyra delområdena exegetisk teologi, historisk och systematisk teologi, praktisk teologi samt teologi och omvärld. Rent poängmässigt är fördjupning om 90 högskolepoäng svår att visa, men i praktiken sker otvivelaktigt en progression inom huvudområdet såvida detta uppfattas så som det tolkats ovan. Grundundervisningen förefaller ligga på eftergymnasial nivå, men det bör noteras att visa kurser kan läsas som folkhögskolekurser av elever som inte deltar i det akademiska programmet.

6. Säkring av kursmål och examensmål

Innehåll, kursmål och förväntade studieresultat finns formulerade i kursplanerna. Krav finns klart dokumenterade i kursplaner i form av instruktioner för examination och förutsättningar för att få slutbetyg. Några egentliga utbildningsplaner har bedömargruppen inte tagit del av, det handlar snarare om programbeskrivningar, där exempelvis uppgifter om behörighet, övergångsbestämmelser och om när planerna börjar gälla saknas. Det finns ett par kurser (ET/TO 106, TO 101), där examinationsuppgifterna tycks alltför omfattande för 7,5 högskolepoäng och i det ena fallet är förväntade studieresultat formulerade på ett sätt som gör dem svåra, om inte omöjliga för lärarna att bedöma.

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium har som nämnts ett nära samarbete med Örebro teologiska högskola och anser att deras granskning av kurserna ger en garanti för att målen uppnås. Högskolan i Örebro är en ideologiskt närstående utbildningsanstalt och deras granskning är knappast en garanti för att kurserna håller akademisk nivå. Så länge som högskolan i Örebro har examensrätt och skriver över kurser från Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium får ändå

samarbetet ges en viss betydelse. Kurserna på Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium är utan tvekan yrkesrelevanta för tjänst inom Pingströrelsen. Det är svårt att avgöra hur en eventuell högskoleexamen från Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium utan verksamhetsanknytning och utan den konfessionella karaktären skulle värderas på arbetsmarknaden.

Forskningsanknytningen finns i form av ett samarbete med Uppsala universitet i det så kallade Institut för Pentekostala Studier, IPS. Det är ett forum för seminarier och föreläsningar som behandlar forskning om pentekostalism. Verksamheten är helt ny och det är svårt att bedöma hur den kommer att utvecklas i framtiden.

7. Säkring av utbildningens kvalitet

Även om skolan är angelägen att kvalitetssäkra sina utbildningar, finns det några frågetecken kring kvalitetsarbetet. Skolan vill gärna engagera sina studenter i både kvalitetsarbete och kursutveckling där kursutvärderingar fyller en viktig funktion. Dock borde man se över den elektroniska utvärderingsproceduren eftersom den inte garanterar studenternas anonymitet. Detta är av största vikt med tanke på att kursutvärderingen är obligatorisk. Samtidigt måste man starkt ifrågasätta skolans gällande praxis att inte registrera kurspoäng förrän studenten har utvärderat kursen. Ur kvalitetssynpunkt kan det också vara problematiskt att vissa kurser enligt Studiehandboken kan genomföras på folkhögskolenivå (s. 13). Skolan är väl medveten om mansdominansen både bland de anställda och studenter, och söker verka för en mer jämn könsfördelning. Både hemsidan, som vänder sig till studenter, och Studiehandboken betonar vikten av både kvinnliga och manliga sökanden. Det framgår dock inte av likabehandlingsplanen vilka konkreta åtgärder skolan planerar att vidta för att öka antalet kvinnliga lärare och studenter. Enligt ansökan tycks genusperspektivet i undervisningen och coachningen av kvinnliga studenter falla på kollegiets enda kvinnliga lärare. Hela kollegiet borde gemensamt bära ansvar för dessa frågor.

Delegationsordningen när det gäller fastställande av kursplaner och utbildningsplaner är oklar. Huvudmannen verkar ha stort inflytande på utbildningens utformning.

8. Infrastruktur

Skolans lokaler i centrala Uppsala är ändamålsenliga och biblioteket har både speciallitteratur och litteratur för kursläsningen. Närmaste granne är Carolina Rediviva, vilket är en tillgång.

Sammanfattning

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium är en skola med många kvalificerade lärare och väl genomarbetade kurser. Den fungerar säkert utmärkt som pastorsutbildning med personlig religiös fördjupning för eleverna. Men helhetsintrycket är att skolan fortfarande är hårt bunden vid sin konfessionella hemort och inte ännu har högskolekaraktär. Hela utbildningsprogrammet måste arbetas igenom så att det blir tydligt att programmet kan följas utan krav på religiös tro.

De enskilda teologiska högskolornas examensrätter. Några uppföljningar och några nya prövningar. Generella iakttagelser.

De tillstånd att utfärda filosofie kandidatexamen i teologi som beviljades Johannelunds teologiska högskola, Teologiska Högskolan, Stockholm och Örebro teologiska högskola 2007 har nu följts upp. Dessutom har nya ansökningar om examensrättigheter prövats. Newmaninstitutet har ansökt om rätt att utfärda kandidatexamen i "teologi", Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium har ansökt om rätt att utfärda högskoleexamen samt kandidatexamen i "teologi", Teologiska Högskolan, Stockholm har ansökt om rätt att utfärda magister- och masterexamina i "teologi" och Örebro teologiska högskola har ansökt om rätt att utfärda magisterexamen i "exegetisk teologi/text och tolkning".

I. Historik

År 1993 beslutade regeringen att bevilja examensrätt för högskoleexamen 80 poäng för Johannelunds teologiska institut, nuvarande Johannelunds teologiska högskola (JTH), Teologiska Högskolan, Stockholm (THS) och Örebro Missionskola (ÖMS), nuvarande Örebro teologiska högskola (ÖTH).¹ Anledningen till att dessa enskilda utbildningsanordnare hade ansökt om examensrättigheter var den nya högskolelag som trädde i kraft 1 juli 1993. Den hade föregåtts av olika utredningar och propositioner. De viktigaste var

- Ds 1992:1, Fria universitet och högskolor
- Prop. 1992/93:1, Universitet och högskolor, frihet för kvalitet, och
- Prop. 1992/93:169, Högre utbildning för ökad kompetens.

Som ett led i strävan att vidga friheten i det svenska utbildningssystemet, sågs det som nödvändigt med etableringsfrihet, men endast enligt klara regler. Därför reglerades relationen mellan staten och de fristående lärosätena, som hittills hade

¹ ÖTH är idag en del av Örebro Missionskola. I denna text används härnäst endast högskolornas nuvarande beteckningar.

haft olikartade avtal i förhållande till staten. En examensordning infördes, där generell examen var en form och yrkesexamen en annan. Möjligheten öppnades för de enskilda teologiska högskolorna att ansöka om examensrättigheter. Dessutom öppnades möjligheten för dessa högskolor att ansöka om statsbidrag. Den nya lagen föreskrev att de enskilda utbildningsanordnarna av eftergymnasial utbildning måste ansöka om examensrätt. Att få examensrätt var ingen garanti för att få statsbidrag och vice versa.

1.1 Den Andréenska utredningen 1993

Universitetskanslern anmodades av Utbildningsdepartementet i december 1992 att yttra sig över samtliga ansökningar. Det gällde förutom JTH, THS och ÖTH ett antal mindre fristående seminarier.² Kanslersämbetet gav en grupp sakkunniga uppgiften att bereda ärendet. I juni 1993 överlämnade de sakkunniga sin utredning De frikyrkliga seminarierna som högskolor (Kanslersämbetets rapport 1993:1).³ På grundval av denna utredning föreslog kanslersämbetet att THS skulle ges rätt att utfärda högskoleexamen om 80 poäng enligt högskoleförordningen. JTH och ÖTH föreslogs få motsvarande examensrättighet ”under förutsättning att” gällande bestämmelser för tillsättning av lärare och antagning av studerande ändrades inom högst ett år så att de motsvarade tillsättnings- och antagningsreglerna vid offentliga universitet och högskolor.

De sakkunniga förordade att examensrätterna skulle beviljas ”under förutsättning att” vissa problematiska aspekter åtgärdades. Ofullständiga beslut på grundval av dylika yttranden går igen i flera av de prövningar som gällt de enskilda teologiska högskolorna genom åren.

1.2 Avtal med staten

I oktober 1993 undertecknades avtal mellan staten och dessa tre enskilda utbildningsanordnare avseende statligt bidrag till verksamheten. I avtalen reglerades belopp, utbetalningsrutiner, redovisningsskyldigheter och ”övriga villkor”. Ett av de övriga villkoren gällde krav för behörighet till tjänst som lärare. Endast krav på hög vetenskaplig och pedagogisk kompetens fick uppställas. Men stor vikt fick fästas vid ”kandidatens lämplighet för verksamheten vid institutet”. Vidare avsåg avtalen ”teologisk utbildning till högskoleexamen 80 poäng”. Ingen av parterna har sagt upp avtalen.

² Nordiska Teologiska Seminariet i Överås, Korteboskolan i Jönköping, och Götabro Missionsskola i Kumla.

³ De sakkunniga var förutvarande universitetskanslern, professor Carl-Gustaf Andréén, Lund, som ordförande, professor Gustav Björkstrand, Åbo, som expert och docent (numera professor) Anders Bäckström, Uppsala som sekreterare.

1.3 Johannelunds teologiska högskola, JTH

JTH fick alltså tillstånd att utfärda högskoleexamen om 80 poäng 1993. Vid uppföljningen av examensrättigheterna 1996 ansåg de sakkunniga att JTH skulle ha fortsatt rätt att utfärda denna examen. Ett förbehåll var att JTH inom en viss tidsperiod reviderade sin utbildningsplan och klargjorde begränsningarna i examensrätten. Det skulle alltså framgå av examensbeviset att högskoleexamen vid JTH inkluderade en baskurs om 40 poäng vid Uppsala universitet. Ett annat förbehåll var att JTH styrkte att lärarbesättningen vid utbildningen hade återställts, vilket i klartext innebar att en vakans skulle tillsättas. JTH kritiserades också av de sakkunniga för att man inte hade separerat antagningen till utbildning från antagningen till pastorstjänst. Genom att kalla alla sökande till utbildningen till intervju, kunde osäkerhet uppstå i tolkningen av gällande bestämmelser, menade de sakkunniga.

1.4 Teologiska Högskolan, Stockholm, THS

Teologiska Högskolan, Stockholm fick likaledes rätt att utfärda högskoleexamen 80 poäng 1993. År 1996 fick THS efter ovan nämnda uppföljning behålla rätten att utfärda högskoleexamen om 80 poäng. Samma år prövades högskolans ansökan om rätt att utfärda teologie kandidatexamen, det vill säga den gamla yrkesexamen, om 140 respektive 160 poäng. Resultatet av prövningen var att THS fick rätt att utfärda teologie kandidatexamen motsvarande 140 poäng.

1.5 Örebro teologiska högskola, ÖTH

ÖTH fick precis som de andra två högskolorna rätt att utfärda högskoleexamen 80 poäng 1993. Efter uppföljningen 1996 fick de behålla rätten att utfärda denna examen "samtidigt som arbetet på att tydliggöra skolans högskolemässighet påskyndas". Med denna formulering avsåg de sakkunniga uppmärksamma det faktum att ÖTH måste säkra kravet på vetenskaplighet i undervisningen och stryka formuleringar i utvecklingsmålen för högskolans utbildning som gjorde gällande att "utbildningen inte är förutsättningslös utan genomförs i kritik av gängse vetenskapligt synsätt". Eftersom sådana formuleringar "går längre än vad den hermeneutiska vetenskapstraditionen avser" är de inte acceptabla vid en högskoleutbildning, menade de sakkunniga.

År 2003 beviljades högskolan rätt att utfärda teologie kandidatexamen om 140 poäng. Bedömare konstaterade med tillfredsställelse att det högskolemässiga tänkandet hade utvecklats "i många delar" vid högskolan sedan 1993. Samtidigt påpekade man att ingen öppen tillsättning av lärare hade skett sedan 1993. Den vetenskapliga och pedagogiska skickligheten hos den sökande ska vara överordnat den sökandes personliga lämplighet vid lärartillsättningar, betonade man. Här refererade man indirekt till den formulering som återfinns i avtalet med staten, som gjorde gällande att stor vikt *fick* fästas vid "kandidatens lämplighet för

verksamheten vid institutet” (se avsnitt 1.2). Denna formulering togs också upp i 1996 års uppföljning av examensrätterna, och de sakkunniga menade att den ska tolkas så att de speciella krav på lämplighet som en mindre högskola kan vara betjänt av bör kunna vägas in då den vetenskapliga och pedagogiska meriteringen i övrigt uppfylls. Villkor av politisk, religiös eller annan art får dock inte uppställas. Slutligen tog de sakkunniga 2003 också upp att ”ett nödvändigt villkor för examensrätten är nyanställningen av en lärare i religionshistoria”.

2. Ny examensordning 2007

Som en följd av det europeiska samarbetet inom högre utbildning och den så kallade Bolognaprocessen, infördes en ny examensordning i Sverige den 1 juli 2007. Därmed togs yrkesexamen teologie kandidatexamen om 140 alternativt 160 poäng bort. De enskilda teologiska högskolorna anmodades att, om de önskade, ansöka om och provas för generell examen enligt lagen (1993:792) om tillstånd att utfärda vissa examina.⁴ I slutet av 2006 inkom ansökningar från JTH, THS och ÖTH som prövades i sedvanlig ordning.

2.1 Beviljade examensrätter enligt den nya examensordningen

År 2007 fick Johannelunds teologiska högskola rätt att utfärda kandidatexamen i teologi motsvarande 180 högskolepoäng i enlighet med den nya examensordningen. I Högskoleverkets yttrande framhölls att den nya examensrätten skulle följas upp med avseende på ”säkringen av den successiva fördjupningen inom det huvudsakliga området”. De sakkunniga framhöll också att ett fortsatt samarbete med teologiska fakulteten vid Uppsala universitet var en viktig förutsättning för att bedriva kandidatprogram vid JTH. Dessutom menade man att de ekonomiska implikationerna av examensrätt i teologi motsvarande 180 högskolepoäng behövde utredas ytterligare. Samma år fick JTH avslag på sin ansökan om examensrätt för magisterexamen i teologi. Nu har den beviljade rätten att utfärda kandidatexamen i teologi följts upp.

År 2007 fick Teologiska Högskolan, Stockholm rätt att utfärda kandidatexamen i teologi motsvarande 180 högskolepoäng i enlighet med den nya högskoleförordningen. I Högskoleverkets yttrande framhölls att den nya examensrätten skulle följas upp med avseende på ”säkringen av den successiva fördjupningen inom det huvudsakliga området”. Samma år fick de avslag på sin ansökan om rätt att utfärda magisterexamen samt masterexamen i teologi. Nu har den beviljade examensrätten att utfärda kandidatexamen i teologi följts upp, samt har en ny ansökan om att utfärda magister samt masterexamen i teologi prövats. År 2007 fick Örebro teologiska högskola rätt att utfärda kandidatexamen i teologi motsvarande 180 högskolepoäng i enlighet med den nya examensordningen. I

⁴ Det framgår av proposition 2004/05:162, s. 110 och ett brev från Utbildnings- och kulturdepartementet ställt till de enskilda utbildningsanordnarna av den 5/9 2006.

Högskoleverkets yttrande framhölls att den nya examensrätten på de sakkunnigas inrådan skulle följas upp med avseende på ”säkringen av den successiva fördjupningen inom det huvudsakliga området samt säkringen av lärarkompetensen i religionshistoria”. Noteras kan alltså att problemet med lärarkompetens i religionshistoria kvarstod precis som i 2003 års prövning. Samma år fick de avslag på sin ansökan om examensrätt för magisterexamen i teologi. Nu har den beviljade examensrätten för kandidatexamen i teologi prövats, samt har en ny ansökan om rätt att utfärda magisterexamen i ”exegetisk teologi/text och tolkning” prövats.

3. Newmaninstitutet, Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium och Ersta Sköndal högskola

I februari 2008 fick Newmaninstitutet avslag på en ansökan om rätt att utfärda filosofie kandidatexamen i teologi. De huvudsakliga skälen till avslaget var

- Egentliga kalkyler avseende studentomfattning och kostnader för administration saknades.
- Utbildningsmiljön var begränsad.
- Bibliotek och undervisningslokaler var ej färdigställda.
- Utbildningens uppläggning var oklar gällande hur de olika delarna ska relatera till varandra.
- Hur den successiva fördjupningen ska ske framgick ej.

Newmaninstitutet ansökte 2008 ånyo om rätt att utfärda kandidatexamen i ”teologi” om 180 högskolepoäng, en ansökan som nu har prövats.

Pingstförsamlingarnas Teologiska Seminarium, PTS, har ansökt om rätt att utfärda högskoleexamen i ”teologi”, 120 högskolepoäng och kandidatexamen i ”teologi”, 180 högskolepoäng, en ansökan som nu har prövats.

Ersta Sköndal högskola inkom i januari 2009 med en ansökan om rätt att utfärda kandidatexamen i ”teologi”. Högskoleverket har inte ännu prövat denna ansökan.⁵ För närvarande har Ersta Sköndal högskola rätt att utfärda högskoleexamen i teologi 120 högskolepoäng.

4. Frågeställningar och problemområden

I Högskoleverkets yttranden gällande de examensrätter som beviljades Johannelunds teologiska högskola, Teologiska Högskolan, Stockholm och Örebro teologiska högskola 2007 framhölls, som ovan nämnts, att den nya examensrätten skulle följas upp med avseende på ”säkringen av den successiva fördjupningen

⁵ Högskoleverket prövar i regel ansökningar om examensrätter som inkommer senast den 15 oktober före midsommar påföljande år.

inom det huvudsakliga området”. Under handläggningen av dessa ärenden har ett flertal ytterligare frågeställningar uppkommit som har visat sig centrala i föreliggande granskning av säkringen av utbildningarnas (framtida) kvalitet. Det handlar i tur och ordning om frågan om de enskilda högskolornas juridiska status, den nya examensordningens konsekvenser för utbildningarnas utformning, högskolemässighet, samt tillgodoräkningen.

5. De enskilda högskolornas juridiska status

Stiftelser, aktiebolag och föreningar är rättssubjekt i privaträttslig form.

Registrerade trossamfund ingår i kategorin föreningar. I regeringsformen (RF) 11 kap. § 6 ges den rättsliga förutsättningen för ”offentlig förvaltning genom enskilda”. Om förvaltningsuppgiften innefattar myndighetsutövning ska det ske med stöd av lag. En följd av att en enskild utbildningsanordnare får tillstånd att utfärda vissa examina är att utbildningsanordnaren också får till uppgift att fatta beslut om antagning och examination och i vissa fall också göra disciplinära ingripanden. Krav på studentinflytande, skyldighet att inrätta disciplinnämnder och redovisa åtgärder i samband med till exempel breddad rekrytering regleras i avtal dock endast med några få enskilda utbildningsanordnare. I de flesta fall – till exempel när det gäller de enskilda teologiska högskolorna – är frågor om antagning, samt förfarandet i samband med examination och utfärdande av examensbevis helt oreglerade.

En enskild utbildningsanordnare som fått tillstånd att utfärda examina har att följa

- regeringens beslut om examenstillstånd,
- lagen (1993:792) om tillstånd att utfärda vissa examina och som en förlängning av denna, 1 kap. högskolelagen (1992:1434), samt
- det avtal som upprättats med staten i varje enskilt fall.

5.1 Regeringens beslut om rätt att utfärda examen

I regeringens beslut om examenstillstånd framkommer i fallen med de enskilda teologiska högskolorna som fick tillstånd 2007 att berörda högskolor får utfärda teologie kandidatexamen för den som före den 1 juli 2007 har påbörjat en utbildning som leder fram till en sådan examen, dock längst till och med utgången av juni 2015. Det är en övergångsregel som gäller även statliga lärosäten. I övrigt står ingenting i regeringens beslut som utökar eller begränsar de enskilda teologiska högskolornas befogenheter gentemot enskilda studenter eller gentemot staten.

5.2 Lagen om tillstånd att utfärda vissa examina

Högskoleverket har i en rapport från 2008 kommit fram till att det offentliga skyddet för rättssäkerheten är tillämpligt på enskilda utbildningsanordnare endast i en begränsad omfattning (Högskoleverkets rapport 2008:37 R, s. 23).

Enligt lagen (1993:792) om tillstånd att utfärda vissa examina ska utbildningen vila på vetenskaplig eller konstnärlig grund och på beprövad erfarenhet samt bedrivs så att den i övrigt uppfyller kraven som ställs på utbildning i 1 kap. högskolelagen. Beträffande examen som tillståndet avser ska utbildningen också svara mot de särskilda krav som uppställs i bilaga 2 till högskoleförordningen, examensordningen. De enskilda utbildningsanordnarna är skyldiga att medverka i uppföljningar och utvärderingar av utbildningen. Beslut om återkallelse av tillstånd att utfärda examina fattas av regeringen efter framställning av Högskoleverket. Innan Högskoleverket gör en sådan framställning ska utbildningsanordnaren ha getts tillfälle till rättelse. I lagen hänvisas vidare till diskrimineringslagen (2008:567) som ska tillämpas av lärosätena. Vidare framgår av lagen att tillstånden att utfärda examina får förenas med villkor om rätt för enskilda att ta del av handlingar hos utbildningsanordnarna, men offentlighetsprincipen gäller inte annat än vid vissa större fristående utbildningsanordnare. Enligt Högskoleverkets uppfattning ger lagen möjlighet för de enskilda utbildningsanordnarna att själva bestämma de preciserade krav som ska gälla för den examen som tillståndet gäller (Högskoleverkets rapport 2008:37, s. 15). Högskoleverket har också kommit fram till att objektivitets- och likhetsprincipen i RF 1 kap. 9 § är tillämplig på uppgifter de enskilda utbildningsanordnarna har i samband med examensrättigheterna (ibid. s. 23).

I övrigt är inte enskilda utbildningsanordnare skyldiga att tillämpa det omfattande regelverk som gäller för de statliga universiteten och högskolorna. De villkor som uppställs för de enskilda lärosätena har mer att göra med en god kvalitet i utbildningen och vissa allmänna principer som bör gälla i ett demokratiskt samhälle såsom rätt till viss insyn, förbud mot diskriminering, främjande av jämställdhet och studentinflytande. Det innebär till exempel att högskoleförordningens detaljerade bestämmelser om utbildning, organisation och lärare formellt inte behöver följas. De stora enskilda högskolorna Chalmers och Högskolan i Jönköping som privatiserades 1993-1994 har dock själva valt att inom många områden följa bestämmelserna (Högskoleverkets rapport 2008:27 R).

5.3 De enskilda teologiska högskolornas avtal med staten

För de enskilda teologiska högskolorna finns det en formulering i avtalen med staten som gäller lärartillsättningen, som nämnts ovan. Det beror på att en av den Andréenska utredningens viktigaste slutsatser, på förekommen anledning, var just att politisk, religiös eller annan ideologisk övertygelse inte får påverka valet av lärare vid tillsättningar. I övrigt finns ingenting i avtalen med staten som ytterligare reglerar de enskilda teologiska högskolornas verksamhet.

5.4 De enskilda högskolornas delegationsordningar

I föreliggande ärenden har vikt fästs vid högskolornas och skolornas delegationsordningar som en kvalitetsaspekt. De har betydelse för utbildningarnas kvalitet eftersom det handlar om utformande och fastställande av kursplaner, examinationsformer, val av litteratur och andra aspekter som påverkar kvalitetssäkringen i stort vid ett lärosäte.

6. Den nya examensordningens konsekvenser för utbildningarnas utformning

Som framhålls i rapporten Granskning av utbildningarna inom religionsvetenskap och teologi (rapport 2008:41 R), ska den utbildning som fram till den 1 juli 2007 syftade till att ge en bred men sammanhållen utbildning för präster, numera tjäna flera och delvis helt nya syften. De ämnen som tidigare i huvudsak lästes av blivande präster inom ramen för den gamla teologie kandidatexamen kan nu i princip kombineras med ämnen som traditionellt inte har lästs inom ramen för samma examen.

6.1 Huvudområde

Det är inte heller självklart att studierna för en generell examen har sin fördjupningsdel inom ett ämne. Den nya examensordningen kräver bara att det föreligger fördjupning inom ett huvudområde. Det står varje lärosäte fritt att definiera och avgränsa sådana huvudområden.

I rapporten Granskning av utbildningarna inom religionsvetenskap och teologi (rapport 2008:41 R) dras slutsatsen att teologi, som från början är benämningen på ett brett kunskapsfält, på samma nivå som exempelvis humaniora eller medicin, nu måste brytas ner till mindre enheter. De utbildningar som nu har granskats har länge haft som sin huvuduppgift att utbilda präster för Svenska kyrkan eller pastorer för frikyrkliga samfund. Denna äldre utbildning hade formen av ett yrkesprogram utan tydliga krav på fördjupning. Däremot var det önskvärt att utbildningen rymde så många klassiska teologiska ämnen som möjligt. Det avspeglade sig i sammansättningen av lärarkåren vid lärosätena. Denna syn på utbildningen präglar fortfarande utbildningarna och sammansättningen av lärarkåren vid de enskilda teologiska högskolorna. Traditionen innehåller också en delvis annan tolkning av begreppen progression och fördjupning än inom andra humanistiska ämnen. Det har vållat vissa metodiska svårigheter i granskningen. Ska progression och fördjupning mätas inom de enskilda ämnena eller inom de nya huvudområdena, som består av flera ämnen, eller inom de fullständiga programutbildningarna?

Högskoleverket och de sakkunniga har i föreliggande granskningar sökt bedöma kvaliteten i utbildningen som faktiskt ges och dess relation till olika huvudområdets benämningar. Är huvudområdet/huvudområdena väl definierade och rimligt avgränsade? Är lärarkapaciteten och lärarkompetensen sammantaget

tillräcklig? Det vill säga: finns tillräckligt antal tillsvidareanställda lärare med adekvat kompetens inom varje ämne? Uppnås fördjupning om det antal högskolepoäng som föreskrivs i examensordningen inom respektive huvudområde i de olika utbildningarna?

7. Högskolemässighet

7.1 Yrkesinriktade kurser och pastoralteologiska kurser

I den Andréenska utredningen från 1993 uppmärksammades problemet med förekomsten av ren församlingspraktik och konfessionellt orienterade praktisk-teologiska övningskurser vid de enskilda seminarierna. Det påpekades att de integrerade utbildningarna, där teori och praktik varvas parallellt, i och för sig har sina pedagogiska poänger. Däremot blir det ”svårt att avgöra när det vetenskapliga studiet övergår till rent praktisk övningsverksamhet med konfessionell inriktning” (Kanslersämbetets rapport 1993:1, s. 22). Lågt räknat bedömdes 10 – 30 poäng som klart urskiljbara såsom praktisk-teologiska moment och det konstaterades att dessa moment borde räknas bort från de uppgivna poängtalerna.

Även i föreliggande prövningar har utbildningarnas uppläggning med avseende på hur de teoretiska delarna och de praktisk-teologiska momenten skiljs åt varit en viktig aspekt att granska närmare. Dessutom har förekomsten av de pastoralteologiska kurser som ges i samarbete med Svenska kyrkans pastoralteologiska institut och organiseringen av denna del av utbildningarna tagits upp för granskning. De pastoralteologiska kurserna i samarbete med Svenska kyrkans pastoralinstitut är en ny företeelse på universiteten och högskolorna. Kurserna är konfessionella i den bemärkelsen att de förutsätter en tro. De är också konfessionella i den bemärkelsen att flera av de praktiska övningarna ingår i Svenska kyrkans ritual. Kurserna kan dock sökas av alla studenter. Av hänsyn till religionsfriheten är de praktiska övningarna under den verksamhetsförlagda utbildningen frivilliga och kan ersättas av auskultation. Auskultationen examineras genom att studenten skriver en kort rapport.⁶

7.2 Antagning

När utredningen 1993 presenterades fanns fortfarande ett bekännelsekrav för att bli antagen vid ÖTH och JTH kvar (detta krav fanns alltså inte vid THS). Utredningen ansåg därför att ÖTH och JTH skulle ges ”rätt att utfärda

⁶ För en mer ingående beskrivning av de pastoralteologiska kurserna som ges vid högskolor och universitet i samverkan med Svenska kyrkans pastoralinstitut, se Högskoleverkets beslut angående fördjupade granskningar av utbildningar i teologi och religionsvetenskap vid statliga lärosäten, reg. nr 643-3060-07.

högskoleexamen under förutsättning att konfessionstillhörighet och bekännelsekrav inte blir behörighetsgivande” (ibid. s. 29). Denna aspekt har beaktats även i föreliggande granskningar.

7.3 Tillsättning av lärare

En tredje aspekt som togs upp redan 1993 var att det är av yttersta vikt att politisk, religiös eller annan ideologisk övertygelse inte får påverka valet av lärare vid tillsättningar. Utredningen uppmärksammade att konfessionstillhörigheten tillmättes större betydelse än vetenskaplig och pedagogisk skicklighet vid både ÖTH och JTH (detta gällde alltså inte THS). Utredningen ansåg att ett villkor för att ÖTH och JTH skulle få examensrättigheter skulle vara att tillsättningen av läraranställningar fortsättningsvis skulle följa högskoleförordningens regel om att vetenskaplig och pedagogisk skicklighet ska vara utslagsgivande. Som redan nämnts resulterade det i en skrivning i avtalen med staten om att endast krav på hög vetenskaplig och pedagogisk kompetens fick uppställas. Men stor vikt fick fästas vid ”kandidatens lämplighet för verksamheten vid institutet”. Hur lärartillsättningen sker på de enskilda teologiska högskolorna har uppmärksammats även i föreliggande provningar.

8. Tillgodoräknanden

Vid 1993 års provning av de fria teologiska seminariernas högskolemässighet konstaterades att de studerande vid seminarierna redan hade rätt att uppbära studiemedel. Dessutom konstaterades att de teologiska fakulteterna i Lund och Uppsala genom en överenskommelse från 1984 automatiskt tillgodoräknade de fria seminariernas utbildning såsom motsvarande 40 poäng. Ytterligare tillgodoräknanden upp till 40 poäng kunde tillkomma, vilka i så fall grundade sig på enskilda ansökningar och på respektive examinatorers bedömningar. Utredningen fann ingen anledning att ifrågasätta de generella och automatiska tillgodoräknandena utan tog dem istället som en utgångspunkt i bedömningen av de fria seminariernas ”högskolemässighet”.

8.1 PM om tillgodoräknande

År 1995 skrev så de teologiska institutionerna vid Uppsala och Lunds universitet på uppdrag av fakultetsledningarna ett PM om ”tillgodoräknande av genomgången utbildning vid de nya teologiska högskolorna resp. frikyrkliga seminarierna”. Skrivelsen var ett resultat av en inventering av då kända problem samt besök hos de nya högskolorna för genomgång av respektive institutions uppläggning av studierna. När så var relevant, reviderades mallen för tillgodoräknande. Här hänvisades till beslut om generell tillgodoräknande av baskursen i religionsvetenskap från slutet av 1970-talet och början av 1980-talet. Dessa beslut,

fattade på linjenämnds nivå i Lund och Uppsala, måste ha upphört att gälla senast i samband med införandet av 1993 års examensordning, menade författarna.

En slutsats i detta PM är att akademisk standard kunde föreligga även om studierna ”till innehåll och färdighetsträning” inte överensstämde med det religionsvetenskapliga programmets, som på den tiden ledde fram till en teologie kandidatexamen, uppläggning och innehåll. Tyngdpunkten vid tillgodoräknande enligt de nya generella reglerna måste ligga vid nivån med avseende på färdighetsträning och självständigt arbete, inte vid den innehållsliga överensstämmelsen mellan lärosäten vad gäller litteraturen och de frågeställningar som tas upp i undervisningen. Här gjordes således en åtskillnad mellan å ena sidan kunskapsinnehåll och å andra sidan färdighetsträning.

Vidare utarbetades således ett förslag till tillgodoräknanden av studier vid de fria seminarierna Överås och Kortebo, och de nya högskolorna, JTH, ÖTH och THS. Generella avtal eller överenskommelser mellan de stora fakulteterna och de små enskilda teologiska högskolorna om tillgodoräknanden inför framtiden är fortfarande vanligt förekommande. I föreliggande prövningar har systematiserade, generella avtal och överenskommelser om tillgodoräknanden betraktats som indikatorer på den akademiska miljön vid de enskilda teologiska högskolorna och kvaliteten i deras utbildningar.

Referenser

Tryckt material

Autonomiutredningen, SOU 2008:104.

De frikyrkliga seminarierna som högskolor – en utredning. Kanslersämbetets rapport 1993:1.

Examensrättsprövning ÖTH. HSV:s yttrande och de sakkunnigas yttrande, 2003.

Examensrättsprövning: Teologisk utbildning vid frikyrkliga seminarier och vid Umeå universitet, Högskoleverkets rapportserie. 1996:15 R.

Examensrättsprövning: Uppföljning av teologisk utbildning. Högskoleverkets rapportserie, 1996:18 R.

Fria universitet och högskolor. Ds 1992:1.

Högre utbildning för ökad kompetens. Prop. 1992/93:169.

Ny värld, ny högskola. Prop. 2004/05:162.

Rättssäkerheten för studenter hos enskilda utbildningsanordnare med examensrätt. Högskoleverkets rapport 2008:37 R.

Stiftelsehögskolereformen – en uppföljning. Högskoleverkets rapport 2008:27 R.

Universitet och högskolor. Frihet för kvalitet. Prop. 1992/93:1.

Övrigt skriftligt material

Avtal mellan staten och de enskilda teologiska högskolorna, oktober 1993.

Brev från Utbildnings- och kulturdepartementet till enskilda utbildningsanordnare
2006-09-05.

Tillgodoräknande av genomgången utbildning vid de nya teologiska högskolorna
resp. frikyrkliga seminarierna. PM Lunds universitet, 1995-03-16.